

Dosarul nr.1ra-878/2022
1-16187107-01-1ra-13062022

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

09 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Bobeică Călin în numele inculpatului Vlas Victor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2021, în cauza penală în privința lui

Vlas Victor xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 19.08.2016 – 17.10.2019;
Instanța de apel: 26.11.2019 – 11.03.2020;
Instanța de recurs: 22.06.2020 – 01.03.2021;
Instanța de apel: 05.04.2021 – 10.11.2021;
Instanța de recurs: 13.06.2022 – 09.11.2022.

a c o n s t a t a t:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 17 octombrie 2019, Vlas Victor, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.149 alin.(1) Cod penal, la 3 ani închisoare.

Conform art.90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 2 ani.

A fost dispusă încasarea din contul lui Vlas Victor în beneficiul lui Mazur Claudia suma de 5 000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, suma de 35 938 lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune și 20 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune. În rest acțiunea civilă depusă de Mazur Claudia, a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat că Vlas Victor, la 17.03.2016, ora 23:00 până la 18.03.2016 ora 01:05, în timp ce se afla pe bd. Moscova 9/2, mun. Chișinău, fiind împreună cu minorii Țicmeister Radu, a.n.xxxx și Cazac Violin, a.n.xxxx, în rezultatul unui conflict iscat cu cet. Mazur Valeriu, xxxx, urmărind scopul cauzării vătămarilor corporale, cet. Vlas Victor, l-a agresat fizic pe cet. Mazur Valeriu, aplicându-i trei lovituri cu pumnul în regiunea capului, în rezultatul cărora Mazur Valeriu a fost internat la CNȘPMU, cu diagnoza

preventivă: fractura liniară în regiunea temporo-parietală pe dreapta, hematom subdural tanto-temporo-parietal pe dreapta, contuzie hemoragică frontal pe stânga, temporal pe dreapta și hematom subdural pe stânga, aflându-se din momentul comiterii infracțiunii în comă de gradul III. Ulterior, la 11.06.2016, ora 04:54 cet. Mazur Valeriu a decedat. La 27.06.2016 a fost emis raportul de expertiză medico-legală nr. 100/D conform căruia, s-a stabilit că, moartea cet. Mazur Valeriu a survenit la 11.06.2016 în rezultatul traumei cranio-cerebrale închise manifestate prin hemoragii în țesuturile moi pericraniene, fractura bazei craniului, hematom subdural (90 ml evacuat intraoperator) hemoragii subarahnoidiene, contuzie cerebrală (clinic) și hemoragii secundare în trunchi cerebral, care se confirmă prin datele necropsiei adevărate histologic. La examinarea medico-legală a cadavrului s-a depistat traumă cranio-cerebrală închisă: hemoragii în țesuturile moi pericraniene, fractura bazei craniului, hematom subdural (90 ml evacuat intraoperator) hemoragii subarahnoidiene, cont cerebrală (clinic) și hemoragii secundare în trunchi cerebral, care a fost produsă prin acțiune traumatică cu corp contondent dur sau la lovirea de acesta, prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare gravă.

3. Procurorul, a contestat sentința cu apel, prin care a solicitat casarea acesteia, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Vlas Victor să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal și să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de 12 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Acțiunea civilă înaintată de succesorul legal al părții vătămate să fie admisă integral.

În motivarea apelului a indicat, că prima instanță eronat a ajuns la concluzia recalificării acțiunilor inculpatului Vlas Victor de la art.151 alin.(4) Cod penal la art.149 alin.(1) Cod penal, având în vedere că în speță, s-a stabilit cu certitudine că inculpatul Vlas Victor i-a aplicat câteva lovituri părții vătămate Mazur Valeriu în rezultatul cărora acesta a căzut jos și a pierdut cunoștința, ulterior fiind internat în spital.

În acest context, a precizat că acest fapt a fost confirmat în instanța de judecată atât prin declarațiile inculpatului, care și-a recunoscut parțial vina și anume faptul că a lovit în față partea vătămată, precum și prin declarațiile martorilor Radu Țîcmeister, care a declarat că, „Victor s-a enervat și i-a aplicat două palme în zona capului și l-a dat la o parte, iar persoana necunoscută a căzut jos. Ei au văzut că persoana a căzut jos și au fugit din locul dat. Traversând strada, s-au uitat în urmă și au văzut că nu este nici o mișcare, atunci s-au decis să se ducă înapoi să vadă ce s-a întâmplat cu persoana necunoscută” și prin declarațiile martorului Cazac Violin, care a declarat că, „inculpatul s-a apropiat și a spus persoanei necunoscute „ești om cu armată și cine te-a învățat să lovești în burtă”. La aceasta domnul i-a răspuns printr-un cuvânt vulgar. La momentul acela a primit pumnul în regiunea pieptului sau a capului de la Vlas Victor, după care domnul a căzut jos”.

Astfel, partea acuzării a menționat că inculpatul Vlas Victor intenționat i-a aplicat părții vătămate Mazur Valeriu lovituri în regiunea feței în rezultatul cărora acesta a căzut jos și a primit leziuni corporale grave, care au legătură directă cu

moartea acestuia, or, în absența intenției directe sau indirecte față de decesul produs, care a urmat vătămării grave a integrității corporale sau a sănătății, cele comise urmează a fi calificate potrivit art.151 alin.(4) Cod penal.

3.1. Avocatul Popescu Ion în interesele succesorului părții vătămate Mazur Claudia, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Vlas Victor să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal și a-i stabili pedeapsa în conformitate cu sancțiunea normei penale.

Acțiunea civilă înaintată să fie admisă integral, să fie dispusă încasarea din contul lui Vlas Victor în beneficiul succesorului părții vătămate Mazur Claudia prejudiciul material în mărime de 30 000 lei, cauzat în urma infracțiunii comise și a încasa prejudiciul moral în mărime de 100 000 lei.

În motivarea apelului a indicat, că probele administrate atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești demonstrat vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal.

Prin urmare, a menționat că la caz, prima instanță a pus la baza învinuirii doar declarațiile inculpatului Vlas Victor, care fiind direct cointeresat de a se eschiva de la o pedeapsă legală, a dat declarații nesigure însoțite de presupuneri, la diferite stadii de anchetă și ședințe judiciare fiind diferite, de asemenea, prima instanță a dat apreciere eronată și declarațiilor martorului Kanna Filip, vădit le-a tălmăcit în favoarea inculpatului Vlas Victor, care nu corespund cu înscrisurile audio a declarațiilor martorului Kanna Filip.

Partea apărării a menționat că, martorul Kanna Filip cu lux de amănunte a descris circumstanțele văzute și auzite de el personal. A descris acțiunile atât a decedatului, cât și ale inculpatului (acțiuni - agresive, violente cu intenții de a pricinui suferințe decedatului), cât și a acțiunilor persoanelor ce erau împreună cu inculpatul Vlas Victor, iar prima instanță le-a analizat superficial aceste declarații, le-a dat o interpretare vădit contradictorie cu cele expuse de martorul.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 martie 2020, au fost admise apelurile declarate, casată sentința parțial, și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Vlas Victor recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.149 alin.(1) Cod penal i-a fost stabilită pedeapsă cu închisoare pe termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis.

Acțiunea civilă înaintată de Mazur Claudia împotriva lui Vlas Victor privind încasarea prejudiciului material în sumă de 65 938 lei, a prejudiciului moral în sumă de 100 000 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5 000 lei, a fost admisă parțial. A fost încasat de la Vlas Victor în beneficiul succesorului părții vătămate Mazur Claudia, suma de 100 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral și suma de 5 000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. În rest, acțiunea civilă privind încasarea sumei de 30 000 lei, cu titlu de prejudiciu material a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a indicat, că prima

instanță cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, recalificând acțiunile infracționale ale inculpatului Vlas Victor din prevederile art.151 alin.(4) Cod penal în baza art.149 alin.(1) Cod penal - lipsirea de viață din imprudență.

Instanța de apel a reținut că delimitarea dintre infracțiunea de vătămare gravă a sănătății care a provocat decesul victimei și cea de lipsire de viață din imprudență, constă în următoarele: obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art.151 alin. (4) Cod penal imputate inculpatului Vlas Victor poartă un caracter complex și include: obiectul juridic principal constând în relațiile sociale cu privire la sănătatea persoanei și obiectul juridic secundar care este format din relațiile sociale cu privire la viața persoanei. Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art.149 Cod penal îl formează relațiile sociale cu privire la viața persoanei.

Instanța de apel a respins argumentele apelanților referitor la faptul că acțiunile inculpatului Vlas Victor întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal, întrucât în cadrul cercetării judecătorești, din cumulul probelor administrate la dosar sa constatat că acțiunile lui Vlas Victor cuprind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.149 alin.(1) Cod penal, anume reieșind din faptul că inculpatul Vlas Victor nu a prevăzut că acțiunea sa va avea ca rezultat decesul lui Mazur Valeriu, loviturile aplicate victimei în față au dus doar la accelerarea căderii acestuia și lovirii cu partea posterioară a capului de trotuar și anume lovirea la aterizare ca urmare a accelerării căderii a provocat vătămarea gravă a sănătății victimei, deși inculpatul trebuia și putea să prevadă o asemenea urmare.

În rezultatul accelerării căderii victimei de la propria înălțime, ultimul s-a lovit cu suprafața posterioară a corpului cu formarea leziunilor la nivelul capului, leziuni sub formă de traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin hemoragii în țesuturile moi pericraniene, fractura bazei craniului, hematom subdural, hemoragii subarahnoidiene, contuzie cerebrală (clinic) și hemoragii secundare în trunchi cerebral, care se califică ca vătămare gravă a sănătății, ce a provocat ulterior decesul.

Instanța de apel în urma aprecierii probelor administrate la dosar nu a constatat că în acțiunile inculpatului Vlas Victor sunt întrunite elementele componente de infracțiune prevăzută de art.151 alin.(4) Cod penal, acțiunile inculpatului au fost provocate de comportamentul provocator al victimei, inculpatul Vlas Victor aplicându-i două lovituri peste față pentru a-l liniști pe Mazur Valeriu, care era în stare de ebrietate și avea un comportament agresiv, numindu-l cu cuvinte necenzurate pe inculpat și pe părinții acestuia, inculpatul din start având un comportament calm, concluzii ce rezultă din declarațiile martorilor Cazac Violin și Țîcmeister Radu.

Instanța de apel a reținut că intenția de a nu-i cauza vătămare gravă a sănătății victimei se confirmă și prin diferența semnificativă între constituția corporală a victimei și a inculpatului, ultimul fiind mai mic atât în înălțime, cât și în greutate, precum și neavând o pregătire specială în sport, iar două lovituri peste față aplicate

lui Mazur Valeriu nu puteau să-i producă vătămare gravă a sănătății, decât din imprudență și prin intervenirea factorilor externi - căderea și lovirea cu capul de un obiect contondent dur. Tot în acest sens, instanța de apel a reținut și faptul că inculpatul Vlas Victor, după ce l-a lovit pe Mazur Valeriu, peste câteva minute a revenit la locul faptei împreună cu prietenii săi pentru a vedea care-i starea victimei, circumstanțe ce denotă suplimentar lipsa intenției de a-i cauza vătămare gravă a sănătății victimei de către inculpat.

Instanța de apel a considerat că soluția primei instanțe privind recalificarea acțiunilor inculpatului Vlas Victor în conformitate cu art.149 alin.(1) Cod penal - „lipsirea de viață din imprudență” este întemeiată și urmează a fi menținută, probele în modalitatea administrată de acuzatorul de stat nu dovedesc că inculpatul a comis vătămarea gravă a sănătății, care este periculoasă pentru viață, săvârșită de două și mai multe persoane.

Analizând soluția primei instanțe referitor la individualizarea pedepsei penale în privința inculpatului Vlas Victor, instanța de apel a reținut că acesta nu corespunde criteriilor de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art.75 Cod penal, având în vedere că inculpatul Vlas Victor prin acțiunile sale a comis lipsirea de viață a persoanei din imprudență, consecințele negative care au survenit indică că corectarea și reeducarea inculpatului, restabilirea echității sociale poate fi realizată doar prin executarea reală a pedepsei sub formă de închisoare.

Cu privire la acțiunea civilă înaintată în cadrul procesului penal, instanța de apel a reținut că la moment de către inculpat a fost reparat parțial prejudiciul cauzat prin infracțiune, fiindu-i transmisă succesorului părții vătămate Mazur Claudia suma de 2200 Euro, fapt recunoscut și de Claudia Mazur în cadrul ședinței de judecată. Mazur Claudia a anexat la materialele cauzei penale, odată cu depunerea acțiunii civile, bonuri de plată pentru masa de pomenire - 15 200 lei (f.d.20-21, vol. I), 1800 lei - prosoape pentru înmormântare (f.d.22, vol. I), 18 938 lei - cheltuieli pentru servicii funerare (f.d.23-25, vol. I).

Instanța de apel a reținut că reclamanta Mazur Claudia a probat suportarea cheltuielilor ce constituie prejudiciul material în cuantum de 35 938 lei, fapt pentru care prima instanță a dispus încasarea de la Vlas Victor în beneficiul lui Mazur Claudia a sumei de 35 938 lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune.

În ceea ce privește celelalte pretenții de ordin material, instanța de apel nu a stabilit nici un temei de a le admite, așa cum la materialele cauzei penale nu se rețin careva probe care ar demonstra suportarea cheltuielilor în sumă de 35 938 lei de către succesorul părții vătămate.

Acțiunea civilă privind încasarea sumei de 30 000 lei, cu titlu de prejudiciu material a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

În ceea ce privește soluția primei instanțe privind repararea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune, instanța de apel, analizând soluția primei instanțe privind evaluarea daunelor morale cauzate reclamantei Mazur Claudia în mărime de 20 000 lei în raport cu materialele cauzei, cu consecințele care au survenit, evaluând gravitatea acestora și impactul produs reclamantei a stabilit că prima instanță inechitabil a evaluat întinderea daunelor morale cauzate acesteia.

Cu referire la prejudiciul moral solicitat de către reclamanta Mazur Claudia, instanța de apel a reținut că victima a fost soțul reclamantei, că într-adevăr suferințele psihice cauzate în urma pierderii unui membru al familiei sunt incomensurabile, orice sumă de bani neputând duce la refacerea integrală a stării psihice și stării de existență generală a reclamantei, în forma existentă până la evenimentele din 17.03.2016, astfel, instanța de apel a apreciat că suma de 20 000 lei, încasată de către prima instanță, cu titlu de prejudiciu moral nu este proporțională cu suferințele cauzate reclamantei. Din aceste considerente, instanța de apel a considerat că, stabilirea cuantumului prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei, constituie o satisfacție echitabilă, ca urmare a evenimentelor care au produs suferințe atât fizice și psihice reclamantei și care vor fi resimțite și în viitor.

Instanța de apel a constatat că la materialele cauzei penale a fost anexat bonul de plată seria EZ nr. 174912 din 13 noiembrie 2019 prin care se atestă că Mazur Claudia a achitat suma de 5 000 lei pentru serviciile de asistență juridică. În contextul circumstanțelor de fapt și normelor de drept indicate supra, instanța de apel a conchis asupra necesității de a încasa de la inculpatul Vlas Victor în beneficiul succesorului părții vătămate Mazur Claudia suma de 5 000 lei, cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică.

5. Procurorul, a contestat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, indicând temeiurile de recurs prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată, invocând argumente similare cu cele indicate în apel (pct. 3. din prezenta decizie).

5.1. Avocatul Popescu Marcel în interesele succesorului părții vătămate Mazur Claudia, a contestat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În motivarea recursului ordinar, a invocat motive similare cu cele din apel, descrise la pct. 3.1. din prezenta decizie.

5.2. Avocatul Bobeică Călin în numele inculpatului, a contestat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței.

În argumentarea recursului, a menționat că Vicol Victor nu a acționat cu intenție directă de a-i cauza vătămări corporale grave integrității corporale lui Mazur Valeriu, care ar provoca decesul acestuia, deoarece învinuitul nu a realizat latura subiectivă a infracțiunii sub care a fost pus sub învinuire-intenția directă,

În acest context, apărarea a precizat că, comportamentul lui Vlas Victor pe parcursul examinării și achitarea parțială a prejudiciului cauzat, sunt acele circumstanțe care au fost pe deplin analizate de către prima instanță, astfel fiind în fapt posibilă aplicarea art.90 Cod penal, în urma criteriilor date, ultimul nu are antecedente penale și nu a fost judecat anterior.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 01 martie 2021, au fost admise recursurile ordinare declarate, casată total decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel,

în alt complet de judecată.

6.1. Pentru a decide astfel, instanța de recurs ordinar a reținut că instanța de apel nu a apreciat fiecare probă administrată pe caz separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete, de fapt și de drept, indicate în rechizitoriu, și nu a indicat motivele pentru care a respins probele și versiunile aduse în sprijinul acuzării, și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal (f.d.175 verso), cum ar fi declarațiile succesorului părții vătămate Mazur Claudia (f.d.25-25 verso, 130-130 verso, vol. II), declarațiile martorului Cazac Violin (f.d.39-39 verso, vol. II), declarațiile martorului Țicmeister Radu (f.d.45-45 verso, vol. II), declarațiile martorului Kanna Filip (f.d.91-92, vol. II), cât și probele scrise cum ar fi raportul de expertiză nr. 43D/1217 din 27 martie 2017 (f.d.121-122, vol. II).

La fel, prima instanță a constatat inițial, ca în rechizitoriu, că inculpatul: *”... în rezultatul unui conflict iscat cu cet. Mazur Valeriu, urmărind scopul cauzării vătămarilor corporale, cet. Vlas Victor, l-a agresat fizic pe cet. Mazur Valeriu, aplicându-i trei lovituri cu pumnul în regiunea capului în rezultatul cărora Mazur Valeriu a fost internat la CNȘPMU, cu diagnoza preventivă: fractura liniară în regiunea temporo-parietală pe dreapta, hematom subdural tanto-temporo-parietal pe dreapta, contuzie hemoragică frontal pe stânga, temporal pe dreapta și hematom subdural pe stânga, aflându-se din momentul comiterii infracțiunii în comă de gradul III. Ulterior, la 11.06.2016, ora 04:54 cet. Mazur Valeriu a decedat”*, dar ulterior s-a contrazis concluzionând sumar, confuz și neclar că: *„Vlas Victor i-a aplicat două lovituri în față lui Mazur Valeriu, lovituri de la care ultimul a căzut cu capul de suprafața denivelată a trotuarului, ...Ca rezultat al traumei cranio-cerebrale primite ca urmare a căderii de la cele două lovituri primite de la Vlas Victor, la 11.06.2016, orele 04:54 Mazur Valeriu a decedat, iar din cumulul probelor administrate la dosar a constatat că acțiunile lui Vlas Victor cuprind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.149 alin.(1) Cod penal.*

Această stare de lucruri contravine prevederilor art.394 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală, conform cărora partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii.

Or, prin sintagma reținută în sentință, că inculpatul *„Vlas Victor, la 17.03.2016, ora 23:00 până la 18.03.2016 ora 01:05, în timp ce se afla pe , mun. Chișinău, fiind împreună cu minorii Țicmeister Radu și Cazac Violin, în rezultatul unui conflict iscat cu cet. Mazur Valeriu, urmărind scopul cauzării vătămarilor corporale, cet. Vlas Victor, l-a agresat fizic pe cet. Mazur Valeriu, aplicându-i trei lovituri cu pumnul în regiunea capului, în rezultatul cărora Mazur Valeriu a fost internat la CNȘPMU, cu diagnoza preventivă: fractura liniară în regiunea temporo-parietală pe dreapta, hematom subdural tanto-temporo-parietal pe dreapta, contuzie hemoragică frontal pe stânga, temporal pe dreapta și hematom subdural*

pe stânga, aflându-se din momentul comiterii infracțiunii în comă de gradul III. Ulterior, la 11.06.2016, ora 04:54 cet. Mazur Valeriu a decedat” rezultă că prima instanță, de fapt, pe de o parte a constatat fapta pentru care acesta a fost pus sub învinuire prin rechizitoriu, urmând distorsionat recalificarea acțiunilor și aprecierea acestora ca fiind o altă componentă de infracțiune, prevăzută de art.149 Cod penal, ne fiind constatată o asemenea faptă.

Prin urmare, instanța de apel a argumentat la general faptul că, în urma aprecierii probelor administrate la dosar nu a constatat că în acțiunile inculpatului Vlas Victor sunt întrunite elementele componente de infracțiune prevăzută de art.151 alin.(4) Cod penal, fără să aprecieze fiecare probă în parte și să se pronunțe asupra admisibilității sau inadmisibilității acesteia, și deși, instanța de apel a menționat prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, nu a respectat anume aceste prevederi la adoptarea deciziei, or instanțele de fond urmau să motiveze respingerea calificării făcute de organul de urmărire penală și să delimiteze argumentat componenta infracțiunii prevăzute de 151 și 149 Cod penal în raport cu circumstanțele cauzei.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2021, apelurile declarate au fost admise, casată parțial sentința, în latura penală și civilă ce ține de prejudiciul moral și încasarea cheltuielilor de asistență juridică, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Vlas Victor a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 12 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă depusă de succesorul părții vătămate Mazur Claudia împotriva lui Vlas Victor a fost admisă parțial.

A fost dispusă încasarea din contul lui Vlas Victor în beneficiul lui Mazur Claudia suma de 100 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, suma de 10 000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, în rest capătul acțiunii civile privind încasarea prejudiciului material în sumă de 30 000 lei, a fost respinsă ca neîntemeiată.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

7.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a menționat că, cercetând multilateral, complet, obiectiv și apreciind totalitatea de probe în ansamblu, sub toate aspectele, instanța de apel a ajuns la concluzia că acțiunile lui Vlas Victor se încadrează în prevederile art.151 alin.(4) Cod penal, iar prima instanță a judecat superficial cauza dată, apreciind eronat împrejurările în fapt, iar ca rezultat a constatat greșit aspectele de drept, ce au dus la o calificare greșită a acțiunilor inculpatului în baza art.149 alin.(1) Cod penal.

Instanța de apel a menționat, deși inculpatul Vlas Victor, a recunoscut vina parțial, vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal se confirmă prin următoarele probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum sunt: declarațiile succesului părții vătămate, Mazur Claudia, declarațiile martorilor Cazac Violin, Țîcmeister Radu, Kanna Filip, precum și din probele scrise ale cauzei penale, care sunt: raportul de constatare

medico-legală nr. 1217 din 27.06.2016 (f.d.50-53, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 100D 1217 din data de 27.06.2016 (f.d.57-58, vol. I); procesul verbal de ridicare, conform căruia au fost ridicate înregistrările video de fața locului (f.d.43, vol. I).

Instanța de apel a considerat că probele respective administrate în cauză, verificate în ședința instanței de apel și apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, dovedesc pe deplin vinovăția inculpatului Vlas Victor de comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal.

La caz, fapta prejudiciabilă admisă de inculpatul Vlas Victor s-a concretizat în acțiunea de a iniția și de a participa la o altercație cu victima Mazur Valeriu, la data de 17.03.2016 ora 23:00 până la 18.03.2016 ora 01:05, în timp ce se afla pe bd. Moscova 9/2, mun. Chișinău prin aplicarea loviturilor în raport cu Mazur Valeriu în cadrul altercației respective cu pumnul în regiunea capului, în rezultatul cărora Mazur Valeriu a fost internat la CNȘPMU, cu diagnoza preventivă: fractura liniară în regiunea temporo-parietală pe dreapta, hematom subdural tanto-temporo-parietal pe dreapta, contuzie hemoragică frontal pe stânga, temporal pe dreapta și hematom subdural pe stânga, aflându-se din momentul comiterii infracțiunii în comă de gradul III. Ulterior la 11.06.2016, ora 04:54 cet. Mazur Valeriu a decedat.

Urmarea prejudiciabilă, ce se exprimă prin cauzarea la victimă a leziunilor corporale sub formă de fractura liniară în regiunea temporo-parietală pe dreapta, hematom subdural tanto-temporo-parietal pe dreapta, contuzie hemoragică frontal pe stânga, temporal pe dreapta și hematom subdural pe stânga, aflându-se din momentul comiterii infracțiunii în comă de gradul III, care sunt periculoase pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă, precum și care au provocat decesul lui Mazur Valeriu la data de 11.06.2016 de la apariția vătămarilor corporale.

Între leziunile corporale grave depistate la victima Mazur Valeriu și decesul acestuia există o legătură cauzală directă, or, anume altercația inițiată de Vlas Victor și aplicarea de către acesta a loviturilor în raport cu victima, au determinat căderea acestuia la pământ, iar în rezultatul căderii, la victimă au apărut leziunile corporale specificate în rapoartele de expertiză medico - legală nr.1217 din 27.06.2016, cât și nr.100D/1217 din data de 27.06.2016.

În acest context, instanța de apel a menționat că argumentele inculpatului referitor la faptul că nu a prevăzut survenirea decesului victimei, că ultimul, fiind un tânăr plin de forțe, aplicându-i victimei câteva lovituri într-un organ vital cum este capul și că Mazur Valeriu se afla în stare de ebrietate, fiind de o vârstă mai înaintată, care numai le-a strigat „să ajungeți voi până la anii mei”, vătămarea intenționată gravă a sănătății a fost ca rezultat al unei conduite violente, reprezentând o formă de manifestare a făptuitorului care aluat hotărârea să cauzeze victimei vătămări grave și că s-a folosit de mijloacele apte să realizeze acest scop, pe când în cazul lipirii de viață din imprudență nu există un caracter de violență, ci o conduită greșită a făptuitorului într-o situație periculoasă, susceptibilă să producă în anumite împrejurări consecințe sub formă de moarte cerebrală a victimei.

Mai mult, instanța de apel a precizat că în cazul speței, inculpatul Vlas Victor

a vrut să-si manifeste superioritatea în prezența celorlalți minori, urmărind victima și aplicându-i lovituri cu bestialitate, acesta trebuia să prevadă, că acțiunea sa va putea avea consecințe grave față de Mazur Valeriu, iar ca rezultat loviturile aplicate victimei în față au dus la accelerarea căderii acestuia și lovirii cu partea posterioară a capului de trotuar și anume lovirea la aterizare ca urmare a accelerării căderii a provocat vătămarea gravă a sănătății victimei, astfel inculpatul trebuia și putea să prevadă o asemenea urmare, or, inculpatul văzând că victima a căzut la pământ, nu a încercat să îl ajute sau cel puțin să sune serviciul de urgență.

Din declarațiile depuse de Vlas Victor, instanța de apel a conchis că ultimul a dat declarații nesigure însoțite de presupuneri, atât la etapa urmăririi penale cât și în instanța de fond și apel.

Instanța de apel a reținut ca fiind admisibile și pertinente declarațiile martorului Kanna Filip, care cu lux de amănunte, a descris circumstanțele văzute și auzite de el personal. A descris acțiunile atât a decedatului, cât și a inculpatului (acțiuni agresive, violente, cu intenții de a produce suferințe decedatului. Audiind martorul Kanna Filip, ultimul a confirmat declarațiile date de el la urmărirea penală și în instanța de fond. Ba mai mult, ultimul a declarat că inculpatul a fost și cu el agresiv, amenințându-l atunci când poliția i-a pus cătușele.

Prin urmare, instanța de apel a stabilit, că victima era speriat și avea o frică față de inculpatul Vlas Victor, cât și de amicii ultimului. Victima a fugit de la inculpat și amicii lui (fiindcă era amenințat real), s-a ascuns de ei pentru a nu fi maltratată.

Astfel, instanța de apel a reținut că probele administrate în cauză corespund cerințelor stipulate de art.101 Cod de procedură penală, adică sunt pertinente, concludente și utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, coroborând între ele și demonstrând pe deplin vinovăția lui Vlas Victor în comiterea infracțiunii aduse acestuia în învinuire și descrisă în rechizitoriu.

Totodată instanța de apel având la bază probele reținute, care au fost verificate în cadrul ședinței de judecată, a reținut în sarcina lui Vlas Victor, la 17.03.2016 ora 23:00 până la 18.03.2016 ora 01:05, în timp ce se afla pe bd Moscova 9/2, mun. Chișinău, fiind împreună cu minorii Țicmeister Radu a.n.xxxx și Cazac Violin a.n.xxxx, în rezultatul unui conflict iscat cu cet Mazur Valeriu xxxx, urmărind scopul cauzării vătămărilor corporale, cet. Vlas Victor, l-a agresat fizic pe cet. Mazur Valeriu, aplicându-i trei lovituri cu pumnul în regiunea capului, în rezultatul cărora Mazur Valeriu a fost internat la CNSPMU, cu diagnoza preventivă: fractura liniară în regiunea temporo-parietală pe dreapta, hematom subdural tanto-temporo-parietal pe dreapta, contuzie hemoragică frontal pe stânga, temporal pe dreapta și hematom subdural pe stânga, aflându-se din momentul comiterii infracțiunii în comă de gradul III.

Ulterior la 11.06.2016, ora 04:54 cet. Mazur Valeriu a decedat.

La 27.06.2016 a fost emis raportul de expertiză medico-legală nr.100/D conform căruia, s-a stabilit că, moartea cet. Mazur Valeriu a survenit la 11.06.2016 în rezultatul traumei cranio-cerebrale închise manifestate prin hemoragii în țesuturile moi pericraniene, fractura bazei craniului, hematom subdural (90 ml evacuat

intraoperator) hemoragii subarahnoidiene, contuzie cerebrală (clinic) și hemoragii secundare în trunchi cerebral, care se confirmă prin datele necropsiei adevărate histologic. La examinarea medico-legală a cadavru s-a depistat traumă cranio-cerebrală închisă: hemoragii în țesuturile moi pericraniene, fractura bazei craniului, hematom subdural (90 ml evacuat intraoperator) hemoragii subarahnoidiene, contuzie cerebrală (clinic) și hemoragii secundare în trunchi cerebral, care a fost produsă prin acțiunea traumatică cu corp contondent dur sau la lovirea de acesta, prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare gravă.

În acest sens, instanța de apel a conchis ca fiind stabilită cu certitudine vinovăția inculpatului Vlas Victor în comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal, vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care au provocat decesul victimei.

Cu referire la pedeapsa aplicată, instanța de apel a notat că la norma în baza căreia inculpatul a fost declarat vinovat, este prevăzută doar pedeapsa închisorii, pentru infracțiunile deosebit de grave nefiind aplicat institutul liberării condiționate de executare a pedepsei. Pentru fapta comisă inculpatul urmează să ispășească pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 12 ani, categoria și cuantumul pedepsei la caz fiind în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu personalitatea inculpatului.

În opinia instanței de apel pedeapsa stabilită inculpatului este proporțională faptei comise de către acesta, în raport cu criteriile complementare ce vizează personalitatea lui, este echitabilă și pasibilă să atingă scopul pedepsei penale, de restabilire a echității sociale și de corectare a vinovatului.

Referitor la acțiunea civilă înaintată în cadrul procesului penal, instanța de apel operând cu prevederile art.219 și 220 Cod de procedură penală, art.1398 și 1423 Cod civil, raportând respectivele prevederi la împrejurările stabilite, a considerat că reclamanta Mazur Claudia a probat suportarea cheltuielilor ce constituie prejudiciu material în cuantum de 35 938 lei, fapt pentru care instanța de fond a dispus încasarea de la Vlas Victor în beneficiul lui Mazur Claudia a sumei de 35 938 lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune. În ceea ce privește celelalte pretenții de ordin material, instanța de apel a respins argumentele invocate, deoarece nu a stabilit nici un temei de a le admite, așa cum la materialele cauzei penale nu au fost reținute careva probe care ar demonstra suportarea cheltuielilor în suma de 35 938 lei de către succesorul părții vătămate.

Cu referire la prejudiciul moral solicitat de către reclamanta Mazur Claudia, instanța de apel a reținut că victima a fost soțul reclamantei, și că suferințele psihice cauzate în urma pierderii unui membru al familiei sunt incomensurabile, orice sumă de bani neputând duce la refacerea integrală a stării psihice și stării de existență generală a reclamantei, în forma existentă până la evenimentele din 17.03.2016, astfel, a considerat că stabilirea cuantumului prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei, constituie o satisfacție echitabilă, ca urmare a evenimentelor care au produs suferințe atât fizice și psihice reclamantei.

8. Avocatul Bobeică Călin în numele inculpatului, în temeiul art.427 alin.(1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs

ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței.

În argumentarea recursului menționează, în pofida faptului că în decizie sunt enumerate probele pe care instanța de apel le-a pus la baza soluției sale, este evident că această instanță nu a făcut o analiză obiectivă a acestor probe și nu le-a apreciat din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Apărarea menționează, că în acțiunile inculpatului Vlas Victor lipsesc totalitatea elementelor constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal, și anume a laturii obiective cât și a celei subiective, fiindcă Vlas Victor, nu a urmărit scopul de cauzare a leziunilor corporale, (leziuni grave), doar prin acțiunea involuntară, în scop de apărare, s-au produs loviturile cu pumnul în regiunea capului, care ulterior a căzut și a primit leziunile corporale grave de la lovitura secundară, de pe suprafața drumului, fapt confirmat și prin rapoartele de expertiză medico-legale judiciară.

Susține apărarea că raportul de expertiză legală nu expune o poziție fixă a genezei vătămarilor corporale grave și decesului victimei, însă instanța de apel fără a-i fi prezentate careva probe noi, a decis că raportul de expertiză nominalizat constituie o probă ce confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute la art.151 alin.(4) Cod penal.

Astfel, susține apărarea că prima instanță corect a stabilit că din probele administrate în cauză menționate mai sus, nu s-au stabilit totalitatea elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzută la art.151 alin.(4) Cod penal, dar acțiunile lui Vlas Victor sunt prezente elementele componenței de infracțiune prevăzute de art.149 alin.(1) Cod penal.

Mai indică apărarea că instanța de apel nu a luat în considerație nici, Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova nr. 1 din 23.02.2015, în care la pct. 9 este specificat faptul că: „ În unele cazuri, lipsirea de viață din imprudență se consideră, în mod neîntemeiat, ca fiind intenționată, spre exemplu: de la o izbitură, victima cade, se lovește cu capul de un corp contondent și moare sau cazul în care moartea victimei survine de la loviturile aplicate de făptuitor”, recurentul apreciind că cele stipulate sunt identice cazului din speță.

9. Procurorul a depus referință la recursul declarat de partea apărării, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Indică în susținerea referinței, că instanța de apel în mod concludent a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept, astfel că nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, iar decizia contestată conține motive legale pe care se întemeiază soluția.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Conform dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din conținutul recursului declarat, instanța de recurs atestă, că recurentul invocă în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel, prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, în esență, argumentele părții apărării se concentrează asupra faptului că instanța de apel a dat o apreciere eronată materialului probator prezentat la dosar prin ce a concluzionat greșit asupra vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal, nu a luat în considerație toate circumstanțele cauzei, iar prima instanță a judecat corect faptele inculpatului, încadrarea acestora în prevederile art.149 alin.(1) Cod penal, în opinia apărării, fiind justă și în corespundere cu probele administrate.

Însă, în raport cu alegațiile recurentului invocate în cererea de recurs, instanța de recurs constată că instanța de apel a adoptat o decizie legală și întemeiată, care corespunde tuturor exigențelor legislației penale și procesual-penale.

Astfel, analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că, astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții acuzării în raport cu sentința, decizia atacată cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Potrivit art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art.414 alin.(5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Reieșind din aceste prevederi legale, Colegiul penal constată că sunt neîntemeiate argumentele recursului potrivit cărora instanța de apel nu a cercetat probele administrate în speță, deoarece potrivit procesului-verbal al ședințelor de judecată, atât la solicitarea părții apărării, cât și la solicitarea părții acuzării, instanța de apel în conformitate cu prevederile art.414 alin.(2) Cod de procedură penală, audiind inculpatul, precum și succesorul părții vătămate, martorii, a verificat declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Analizând conținutul materialelor dosarului Colegiul penal concluzionează că instanța de apel la examinarea cauzei, a ținut cont în deplină măsură de prevederile

art.27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere corespunzătoare esenței conținutului probei, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, nefiind stabilite careva discrepanțe vădite între conținutul probei și constatările instanței, care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpatului Vlas Victor în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal, așa cum a fost înaintată învinuirea prin rechizitoriu.

La fel, Colegiul penal reține că, în conformitate cu prevederile art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar, ajungând corect la concluzia că sentința atacată urmează a fi casată parțial, or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, instanța de apel acordând răspunsuri la toate argumentele esențiale din apel în raport cu concluziile primei instanțe, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția, astfel aceasta fiind una legală și întemeiată, dispozitivul nu contravine părții motivante, iar instanța nu a admis vreo eroare gravă de fapt.

Totodată, instanța de recurs menționează că recursul apărării nici nu este motivat sub aspectul erorilor de drept invocate, iar majoritatea argumentelor constituie un dezacord cu aprecierea de către instanțe a probelor cercetate, însă la acest capitol instanța de recurs notează că recurentul nu a ținut cont de faptul că reaprecierea probelor nu poate constitui temei de recurs, deoarece instanța de recurs, potrivit prevederilor legale, urmează să se expună asupra erorilor de drept admise de instanțele de grad inferior la judecarea unei cauze penale.

Motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate.

Reaprecierea probelor, în modul propus de către autorul recursului, nu se încadrează în prevederile art.427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii primei instanțe, apoi verificate și reapreciate de către instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

La etapa judecării recursului, instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, aceasta fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

Colegiul penal nu a constatat discrepanța între cele reținute de instanța de apel în vederea condamnării inculpatului și conținutul real al probelor sau ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o redă.

Astfel, Colegiul penal conchide, că este întemeiată concluzia instanței de apel precum că învinuirea înaintată inculpatului prin rechizitoriu este confirmată prin probe pertinente și concludente, care în ansamblu dovedesc indubitabil vinovăția acestuia, fapt care a și determinat instanța de apel de a casa sentința în latura penală.

Din considerentele menționate supra, Colegiul penal conchide că în speță nu sunt incidente temeiurile de casare prevăzute la pct. 6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală.

Cu referire la temeiul pentru recurs invocat de recurent și prevăzut la pct. 8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, și anume că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal, Colegiul penal menționează următoarele.

Potrivit art.113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Colegiul penal constată că, prin rechizitoriu Vlas Victor a fost învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal, individualizată prin: vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care au provocat decesul victimei, iar prin sentință Vlas Victor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.149 alin.(1) Cod penal, lipsirea de viață din imprudență.

Instanța de apel, fiind sesizată cu apelul procurorului, rejudecând cauza a constatat din nou fapta inculpatului ca fiind dovedită, după care cercetând materialul probator, corect a stabilit vinovăția inculpatului Vlas Victor în comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal.

La acest capitol, Colegiul penal a constatat că instanța de apel a expus minuțios considerentele care le-a pus la baza constatării în acțiunile inculpatului Vlas Victor a elementelor componentei infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal, precum și motivele din care acțiunile inculpatului nu pot fi încadrate în baza art.149 alin.(1) Cod penal, menționând la acest capitol, că fapta prejudiciabilă a fost comisă prin acțiunea lui Vlas Victor de lovire, cu pumnul în regiunea capului, a lui Mazur Valeriu, care au determinat căderea acestuia la pământ, iar în rezultatul căderii, la victimă au apărut leziunile corporale specificate în raportul de constatare medico-legală nr.1217 din 27.06.2016, acțiune ce a fost confirmată prin depozițiile nemijlocit a inculpatului, cât și ale martorilor Cazac Violin, Țîcmeister Radu și Kanna Filip.

În speță instanța de apel corect a stabilit, că urmarea prejudiciabilă, ce se exprimă prin vătămarea gravă a integrității corporale a sănătății, care s-a soldat cu decesul victimei, precum și legătura de cauzalitate dintre acțiunea prejudiciabilă și urmările prejudiciabile, au fost confirmate fără echivoc prin raportul de constatare medico-legală nr.1217 din 27.06.2016, potrivit căruia, la Mazur Valeriu s-au depistat leziuni corporale sub formă de traumatism cranio-cerebral închis, manifestat prin hemoragii în țesuturile moi ptercranene, fractura bazei craniului, hematom subdural (90ml evacuat intraoperator), hemoragii subarahnoidiene, contuzie cerebrală (clinic) și hemoragii secundare în trunchi cerebral, ce se confirmă prin datele necropsiei adevărate histologic. La examinarea medico-legală a cadavrului s-a depistat traumă cranio-cerebrală închisă: hemoragii în țesuturile moi pericraniene, fractura bazei craniului, hematom subdural, hemoragii subarahnoidiene, contuzie cerebrală, hemoragii secundare în trunchi cerebral,

prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu *se califică ca vătămare gravă*. Între leziunile corporale grave depistate la victima Mazur Valeriu și decesul acestuia există o legătură cauzală directă, or, anume altercația inițiată de Vlas Victor și aplicarea de către acesta a loviturilor în raport cu victima, au determinat căderea acestuia la pământ, iar în rezultatul căderii, la victimă au apărut leziunile corporale specificate în rapoartele de expertiză medico-legală nr.1217 din 27.06.2016, cât și nr.100D/1217 din data de 27.06.2016.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 100D 1217 din data de 27.06.2016, leziunile corporale depistate la Mazur Valeriu și anume traumatismul cranio-cerebral închis a apărut ca rezultat produs prin acțiunea traumatică cu corp contondent dur, sau la lovirea de acesta, care prezintă pericol pentru viață și conform acestui criteriu se califică ca vătămare gravă.

În acest sens instanța de recurs subliniază, că recurentul în mod distorsionat indică prevederile practicii judiciare (p.9 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la practica judiciară în cauzele penale referitoare la infracțiunile săvârșite prin omor (art.145-148 Cod penal) nr. 11 din 24.12.2012), deoarece acest punct stipulează circumstanțele pentru a deosebi omorul intenționat de lipsirea de viață din imprudență, menționând, că „în unele cazuri, lipsirea de viață din imprudență se consideră, în mod neîntemeiat, ca fiind intenționată, spre exemplu: de la o izbitură, victima cade, se lovește cu capul de un corp contondent și moare sau cazul în care moartea victimei survine de la loviturile aplicate de făptuitor. În astfel de cazuri, conștientizarea de către făptuitor a laturii faptice a acțiunilor (inacțiunilor) sale *este apreciată în mod eronat ca probă a previziunii că va surveni moartea victimei.*”

Astfel, este evident, că recurentul nici nu a atras atenția asupra faptului, că instanța de apel în mod minuțios a motivat soluția sa cu referire la practica judiciară constantă, subliniind că față de survenirea morții inculpatul a manifestat imprudență, însă vătămarile corporale grave au fost cauzate anume prin acțiunile intenționate ale inculpatului, fapt confirmat indubitabil prin probele cercetate și apreciate în mod corect, în conformitate cu prevederile legale, de către instanța de apel.

În acest sens, instanța de recurs reține că instanța de apel corect a indicat că latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.149 alin.(1) Cod penal, este structurată în felul următor: fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau inacțiunea de lipsire ilegală de viață a unei persoane, urmările prejudiciabile sub formă de moarte cerebrală a victimei, legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile. În cazul lipirii de viață din imprudență nu persistă un act de violență, ci o conduită greșită a făptuitorului într-o situație periculoasă, susceptibilă să producă, în anumite împrejurări, consecințe sub formă de moarte cerebrală a victimei.

În sensul dat, instanța de apel corect a reținut că din declarațiile depuse de Vlas Victor precum și din depozițiile martorilor Cazac Violin, Țicmeister Radu și Kanna Filip, între Vlas Victor și Mazur Valeriu, a fost cert constatat că a existat o altercație inițiată de Vlas Victor, în cadrul căreia Vlas Victor cu pumnul i-a aplicat lui Mazur Valeriu trei lovituri în regiunea capului, după care ultimul a căzut la

pământ inconștient.

Având în vedere aceste aspecte, la caz instanța de apel a stabilit clar și corect că acțiunea lui Vlas Victor, exprimată în lovirea cu pumnul reprezintă o acțiune violentă, comisă cu intenție, având scopul de a cauza victimei vătămări corporale și dureri fizice, și nici de cum nu reprezintă o conduită greșită, comisă din neatenție, în atare situație constatându-se latura obiectivă a componenței de infracțiune prevăzută de art.151 alin.(4) Cod penal și nu a componenței de infracțiune prevăzută de art.149 alin.(1) Cod penal.

Totodată, Colegiul penal atrage atenția asupra faptului că, la adoptarea soluției instanța de apel a respectat și aplicat corect prevederile legale cu privire la procesul de încadrare juridică a faptei, iar de către instanța de recurs ordinar nu sunt identificate temeiuri de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectele contestate, or decizia instanței de apel este legală și întemeiată.

Colegiul penal reține că, instanța de apel dispunând cercetarea suplimentară, multilaterală, completă și obiectivă a bazei probante administrate pe caz în raport cu limita învinuirii formulate, corect și indubitabil a conchis stabilirea comiterii faptei de vătămarea intenționată gravă a integrității corporale a persoanei, periculoase pentru viață, care au provocat decesul victimei, or, acest aspect în primul rând a fost dictat de raportul de expertiză medico-legală nr. 100D 1217 din data de 27.06.2016 (f.d.57-58, vol. I), care a determinat gradul vătămarilor corporale, ca fiind grave, modalitatea de creare a acestora, fiind indicată posibilitatea formării prin acțiunea traumatică cu corp contondent dur, sau la lovirea de acesta, precum și legătura de cauzalitate dintre vătămarile corporale stabilite și decesul victimei, care prin coroborare cu celelalte probe administrate au determinat incontestabil constatarea faptei ce se încadrează juridic corect în prevederile art.151 alin.(4) Cod penal.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că în speță nu a fost constatată existența erorii de drept prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, deoarece asemenea eroare în speță nu a fost comisă.

De asemenea instanța de recurs atestă faptul că argumentele esențiale a recurentului au fost combătute în decizia instanței de apel, care la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, hotărârea adoptată cuprinzând motive clare pe care se întemeiază soluția, motivare pe care instanța de recurs ordinar o însușește integral reieșind din temeinicia acesteia, acțiune ce este conformă practicii CtEDO, expuse inclusiv în pct. 37 a hotărârii Albert c. România din 16.02.2010.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la examinarea cauzei de către instanța de apel au fost respectate prevederile legale prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală, iar temeiurile invocate de către recurent prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare.

Prin urmare, Colegiul penal constată că, concluzia instanței de apel privind stabilirea vinovăției inculpatului Vlas Victor în comiterea faptei incriminate prin rechizitoriu corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor generale de judecare a cauzelor penale în ordine de apel, soluția emisă fiind motivată și aplicată în limitele legii, iar la judecarea cauzei instanța nu a comis erorile de drept invocate în recursul

depus, motiv din care se impune concluzia privind inadmisibilitatea recursului ordinar declarat către avocatul Bobeică Călin în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

11. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Bobeică Călin în numele inculpatului Vlas Victor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2022, în cauza penală în privința lui *Vlas Victor xxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 01 decembrie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie